

підпису, що унеможливило внутрішню інтероперабельність всіх суб'єктів сфери послуг електронного цифрового підпису в Україні, та визначається, що дієвим європейським рішенням є Довірчий Центр сертифікації ключів, що дозволить встановити системи взаємної довіри між центрами сертифікації ключів європейських держав та Національною системою електронного цифрового підпису України.[4]

У цьому аспекті важлива роль покладається на Мінюст, завданням якого, фактично, стало об'єднання суб'єктів Національної системи електронного цифрового підпису, європейської та світової системи електронного цифрового підпису та електронного документообігу із застосуванням Довірчого Центру та Стенду центрального засвідчувального органу. Підсумовуючи викладене вище, уявляється можливим сформулювати наступні висновки.

Міністерство юстиції як один з головних органів виконавчої влади продовжує розширювати сфери впливу на суспільні відносини і однією з таких сфер стало функціонування національної інформаційної системи, а саме - забезпечення системи електронного цифрового підпису. Така діяльність набула особливого значення з точки зору розвитку українсько-європейських відносин, що потребує відповідності національної системи електронного цифрового підпису сучасним міжнародним стандартам. Разом із цим, розширення функцій та повноважень Мінюсту у даній сфері передбачає не тільки належне забезпеченні технічних та технологічних умов, мінімізацію ризиків, пов'язаних із фактором людського втручання, але й зростання рівня відповідальності Міністерства, що дозволить підтвердити його статус як особливої державної інституції, діяльність якої направлена на забезпечення законності та справедливості.

Список використаних джерел:

1. інформації / Юридична наука. - № 4-5/2011.- с. 133.
Доступ до інформації: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/852-15>
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228 «Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України». [Електронний ресурс]. Доступ до інформації: <http://www.minjust.gov.ua/33>
3. Прес-реліз Центрального засвідчувального органу Міністерства юстиції України від 08.08.2014 . [Електронний ресурс]. Доступ до інформації: <http://czo.gov.ua/news-details?id=182>

Взаємодія правоохоронних органів України з МОМ у протидії торгівлі людьми

Черненко В.В., здобувач кафедри адміністративної діяльності НАВС

На сьогодні Україна опинилася серед країн, з яких вивозять людей з метою примусової праці (переважно, сексуальної експлуатації) у країни Західної Європи, Близького Сходу, навіть у Росію. Кількість таких потерпілих постійно зростає, а саме явище торгівлі людьми набуває загрозливих масштабів. (У 2014 р. органами МВС виявлено 251 злочин з вивозом потерпілих за межі держави, встановлено 250 жертв торгівлі людьми, у тому числі 47 неповнолітніх; припинено діяльність однієї злочинної організації й 17 організованих злочинних груп.) [1].

Представництвом МОМ в Україні успішно реалізується проект по боротьбі з торгівлею людьми. Результати співробітництва МОМ із правоохоронними органами України та досвід сусідніх країн свідчать про те, що задля підвищення ефективності заходів щодо боротьби з торгівлею людьми, необхідно звернути увагу на наступні проблеми.

По-перше, потенційним мігрантам потрібно мати відомості про загрозу, пов'язану з торгівлею людьми. У доволі короткий проміжок часу інформаційні кампанії в країнах походження можуть дати відчутні результати у сфері запобігання експлуатації трафікерами обмеженої поінформованості населення про проблему. MOM уже долучилася до втілення в життя такої інформаційної програми в Україні. Проведено республіканську інформаційну кампанію з метою інформування громадян України про явище торгівлі людьми і його наслідками. У рамках кампанії надруковані буклети, брошури, постери, виставлені біг-борди з іміджем інформаційної кампанії та телефоном гарячої лінії у всіх обласних містах. Випущено відео- та радіоролики, які демонструвалися на радіо і телебаченні. Було проведено семінари для громадський об'єднань і представників державних органів управління. Створено мережу об'єднань, діяльність яких спрямовано на запобігання торгівлі людьми і надання реінтеграційної допомоги потерпілим.

По-друге, необхідно підвищити ефективність кримінального переслідування й покарання торгівців людьми. Для цього потрібно; насамперед збільшити потенціал, можливості правоохоронних органів оперативного одержувати, оцінювати та обмінюватися інформацією на міжвідомчому рівні, а також створити системи обміну інформацією між країнами походження, транзиту й призначення.

З метою сприяння посиленню кримінального переслідування торгівців людьми Представництво MOM провадити розвиток міжнародного співробітництва - семінари, конференції, робочі зустрічі. Здійснено організаційну та фінансову підтримку участі працівників правоохоронних органів України, деяких громадських організацій у міжнародних конференціях, семінарах, робочих зустрічах з протидії торгівлі людьми (у Брюсселі, Стокгольмі, Женеві, Києві, Москві, інших містах). Організовано низки семінарів, а також у травні 2014 р. проведено Міжнародну конференцію для правоохоронних органів, на яку з'їхалися 140 представників з 18 країн світу з метою вироблення практичних рекомендацій зі співробітництва щодо протидії торгівлі людьми.

Значну увагу приділяється практичній взаємодії із закордонними правоохоронними органами. З цією метою було організовано візит працівників МВС України у штаб-квартиру Інтерполу (м. Ліон, Франція) та профінансовано участь працівників МВС України у засіданні робочої групи Інтерполу (м. Осло, Норвегія). Надано також технічне сприяння державним і недержавним органам, зокрема комп'ютерне обладнання та іншу оргтехніку для розвитку інформаційної мережі і розширення технічних можливостей підрозділів, що займаються питаннями боротьби із цим видом злочинної діяльності.

Важливим є надання допомоги жертвам торгівлі людьми, особливо дітям, які мають потребу в консультаціях, притулку, медичній та соціальній допомозі [2]. Той факт, що багато країн призначення, в т. ч. країни Євросоюзу, незважаючи на свої міжнародні зобов'язання, як на практиці, так і в законодавстві розглядають жертв торгівлі (у т. ч. й неповнолітніх) як звичайних нелегальних мігрантів, не лише заважає потерпілим свідчити проти торгівців, й позбавляє їх можливості одержати подальшу допомогу після повернення до України. Поліпшення становища жертв, в т. ч. вдосконалення механізмів підтримки, захисту особистого життя й забезпечення їхньої безпеки, є не лише невід'ємною перед умовою співробітництва жертви із правоохоронними органами, а й стримуючим чинником для злочинців, тому що зміцнення позицій жертв збільшує ймовірність того, що злочинців таки буде затримано й засуджено.

Проблеми та перспективи співробітництва. Посилення боротьби з тероризмом і транснаціональною організованою злочинністю поставило турботу про національну безпеку на передній план при формуванні національної стратегії та політики в галузі міграції. Питанням державної безпеки завжди надавалася серйозна увага при забезпеченні контролю за міграційними потоками через кордон. Однак сьогодні вже йдеться про значно ширші запобіжні заходи; створення спеціальних баз даних та інших, ретельніших засобів з недопущення перетинання кордону особами, що являють потенційну загрозу для безпеки держави. Як поєднати заходи щодо забезпечення безпеки й водночас не обмежити права мігрантів.

Вирішуючи важливі завдання протидії нелегальної міграції та злочинних угруповань, що перетворили торгівлю людьми на прибутковий бізнес, дуже важливо уникнути перегинів - ототожнення злочинців, організаторів торгівлі "живим товаром", і мігрантів, які стали жертвами обману або ж в силу різних причин шукають притулку поза межами батьківщини.

Для подальшого розвитку керованості міграційними процесами Представництво МОМ в Україні розробляє пропозиції, спрямовані на розвиток прикордонного співробітництва України із сусідніми країнами. Передбачається також допомога у розширенні можливостей щодо утримання нелегальних мігрантів та повернення їх на батьківщину. Це завдання є особливо актуальним і складним для правоохоронних органів України.

Список використаних джерел:

1. Аналітична довідка МВС України.
2. Капировский А. Представительство международной организации по миграции в Беларуси. //Белорусский журнал международного права и международных отношений. №1. 2014.
3. Симон Г. Миграция в Южной Европе: обзор. Будущее миграции. 20104, 258 С.
4. Устав Международной организации по миграции. Женева: МОМ, 1990.
5. Перрюшу Р. От Межправительственного комитета по европейской миграции к Международной организации по миграции //Журнал МОМ. 1989. С. 501.
6. Продолжающаяся эффективная роль организации перед лицом новых проблем: Доклад Генерального директора о выполнении резолюции Т 749 (LVII), 26 мая 1988 г. // Документы МОМ мс/1631 от 13 октября 1989 г.

УДК 342.9

Проблеми співвідношення контрольно-наглядової діяльності органів публічної адміністрації

Ольхова Т.О., здобувач кафедри адміністративного права і процесу НАВС

У сучасних соціально-економічних умовах все більшого значення набуває наукове управління суспільством. Невід'ємними елементами такого управління є особливі види державної діяльності органів виконавчої влади - контроль і нагляд.

Органічно вписуючись у систему засобів забезпечення законності та дисципліни в державному управлінні, контроль і нагляд як юридичні явища є самостійними інститутами адміністративного права України.

Найбільший інтерес становлять погляди вчених-адміністративістів на зміст адміністративного нагляду і його місце серед інших засобів забезпечення законності і дисципліни в державному управлінні. На думку одних, адміністративний нагляд є різновидом надвідомчого державного контролю (М.С. Студенікіна [1], Д.Н. Бахрах [2], В.Б. Авер'янов [3]), інші ж (В.М. Гаращук [4], В.К. Колпаков [5]) стверджують і обґрунтовують у своїх роботах те, що адміністративний нагляд є самостійним видом контрольно- наглядової діяльності органів виконавчої влади.